

Mons. Fernando Ocáriz: "Xavier Echevarría va ser un home de cor gran"

Homilia de Mons. Fernando Ocáriz pronunciada al funeral per l'ànima de Mons. Xavier Echevarria, prelat de l'Opus Dei.

15/12/2016

Les paraules de Jesús que acabem d'escoltar són una obertura meravellosa del seu cor. El Senyor parla al Pare i als deixebles; i així

també nosaltres, els cristians, som cridats a parlar amb Déu i amb els nostres germans. L'evangelització, l'apostolat, és precisament el fruit de la nostra intimitat amb Déu, com va escriure sant Josepmaria: "***El teu apostolat ha d'ésser una superabundància de la teva vida «cap endins»***"[1].

En aquesta celebració eucarística en sufragi pel bisbe i prelat de l'Opus Dei, l'evangelí em fa recordar la naturalitat amb què Mons. Xavier Echevarría procurava ensenyar-nos a estimar Crist i els altres. No hi havia dia en el qual no comentés algun passatge de la Litúrgia de la Paraula o dels altres textos de la Missa. Ho feia, és clar, en meditacions o converses espirituals, però també enmig de la senzillesa de la vida quotidiana. Així, en un mateix moment es posava a pregar i convidava a pregar als qui l'envoltaven: per un viatge del Papa,

per la pau a Síria, per les víctimes de les calamitats naturals, pels refugiats, pels aturats, i pels malalts, pels qui ha tingut sempre una predilecció especial, que va aprendre també de sant Josepmaria. De retorn d'un viatge llarg, abans de tornar a casa, s'acostava algunes vegades a l'hospital per visitar algun malalt. Tots tenien un lloc en el seu cor. Havia après del fundador de l'Opus Dei a "estimar el món apassionadament" perquè, com explicava el sant, ***"en el món trobem Déu(...)en els fets i els esdeveniments del món Déu se'ns manifesta i se'ns revela"***[2]. I així, Mons. Echevarría estimava la vida real, els fets, les històries boniques i veritables de la misericòrdia de Déu.

Va haver de respondre a un repte: ser el successor de dos sants, sant Josepmaria i el beat Àlvar del Portillo. Estava convençut de no estar a l'altura. Alhora, però, tenia la

força espiritual i la valentia per anar endavant, sense perdre mai l'esperança, perquè era un d'aquests petits a qui el Senyor ha revelat el misteri del seu amor (cfr. *Mt* 11, 29).

Havia conegut en la seva joventut l'amor de Crist. Inicialment, en la llar domèstica; després, amb la gran llum que va suposar en la seva vida la trobada amb sant Josepmaria: aleshores, descobrir amb més profunditat la bellesa de l'amor de Crist. Recordava com, en aquella època, pocs dies després d'haver estat per primera vegada amb sant Josepmaria, anava en cotxe amb ell i amb d'altres, i li va sentir cantar una cançó popular d'amor humà, que sant Josepmaria portava al pla diví: "Tinc un amor que m'omple d'alegria, i és aquest amor la il·lusió de cada dia". Va entendre que aquest amor era l'Amor de Déu per nosaltres, i que l'Esperit Sant infonia en el nostre cor l'amor per estimar

Déu i els altres. *"El meu jou és suau i la meva càrrega és lleugera"* (Mt 11, 30), diu Jesús, perquè el jou és l'amor: *"Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat"* (Jn 15, 12).

Quan Xavier Echevarría va ser ordenat prevere, encara que era molt jove, la Missa s'havia convertit ja en el centre i arrel de la seva vida, perquè l'Eucaristia és "font i cimal de tota l'evangelització"[\[3\]](#), com ensenya el Concili Vaticà II. Durant més de seixanta anys, mentre es revestia amb la casulla per celebrar els sants misteris, li agradava resar amb el cor aquella pregària de l'Església que recorda la dolçor del jou del Senyor: la immensitat de la seva caritat i de la seva misericòrdia, revelada de manera excelsa en Jesús, mort sobre la Creu i ressuscitat per nosaltres.

Podeu veure més imatges clicant als laterals de la foto següent:

Seguint l'exemple i els ensenyaments de sant Josepmaria, Xavier Echevarría va ser un home de cor gran, capaç tant de perdonar com de demanar perdó. Va ser un gran amant del sagrament de la Reconciliació i de la Penitència, en el qual deixem entrar Jesús en la nostra ànima, i experimentem **"la plena llibertat de l'amor amb el qual Déu entra a la vida de cada persona"**[4], com escriu el Sant Pare Francesc.

Mons. Echevarría, com a vicari general de la Prelatura, mai va tenir altre objectiu que el d'ajudar el beat Àlvar del Portillo en la missió de guiar aquesta petita part del Poble de Déu. Després, a partir del seu nomenament com a Prelat per part de Joan Pau II, el seu pensament i el seu desig més ardent va ser el d'ajudar, als qui havien passat a ser els seus fills i filles espirituals, a cercar veritablement la santedat que Déu vol donar-nos; a irradiar l'amor de Déu en el nostre ambient,

especialment mitjançant la recerca de la santificació per mitjà del treball i de les activitats de la vida ordinària: en la família, amb els amics, a la societat. De fet, se'ns n'ha anat al Cel pregant per la fidelitat de tots.

Penso que podem descobrir el secret de tot això en la lectura de l'Evangelí que acabem d'escoltar. És la pregària, la fe en la presència amorosa de Déu, que ens fa fills de Déu en el Crist mitjançant l'Esperit Sant: *"T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos"*(Mt 11, 25).

Efectivament, la santedat no és altra cosa que la plenitud de la caritat en nosaltres: fer fructificar els talents que Déu ens dóna, sortir de nosaltres mateixos vers els altres; la participació en la vida del Crist, és a dir, el creixement de la filiació adoptiva en l'únic i etern Fill del Pare. Es podria dir que dins el cor de

Mons. Echevarría bullia l'espera impacient de la revelació dels fills de Déu, a la qual es refereix sant Pau a la Carta als Romans (cfr. *Rm* 8, 19).

Voldria agrair als cardenals, als arquebisbes i bisbes, als germans en el sacerdoci, a les religioses i religiosos, així com a les autoritats civils, i a tants altres fidels que han volgut unir-se a la nostra pregària per Mons. Echevarría, i donar gràcies al nostre costat per aquesta vida lliurada al servei als altres.

M'agradaria afegir ara algunes paraules, pensant especialment en els fidels de la Prelatura. Si estigués aquí entre nosaltres aquell al qui hem anomenat Pare durant aquests vint-i-dos anys, segurament ens demanaria que aprofitéssim aquests dies per intensificar el nostre amor per l'Església i pel Papa, que romanguéssiu molt units entre nosaltres i amb tots els nostres

germans en el Crist. I ens repetiria allò que, especialment durant els últims anys a la terra, havia arribat a ser en els seus llavis una tornada: *estimeu-vos molt, que us estimeu cada vegada més!* I no només en els seus llavis: impressionava veure com estimava els altres. Recordo, per exemple, que el dia abans de la seva mort em va manifestar la preocupació d'estar potser essent un destorb en veure tantes persones que tenien cura d'ell. I em va sortir d'una manera espontània dir-li: "No, Pare, és vostè qui ens sosté a tots".

Estimats germans i germanes, totes les gràcies ens arriben a través de la mediació de Maria. El Pare l'estimava molt. Entre els molts santuaris de la Mare de Déu on va peregrinar al costat de sant Josepmaria i el beat Àlvar, i després com a Prelat, va estar en el de la Mare de Déu de Guadalupe a Mèxic. La Providència ha volgut que el Pare

fos cridat al Cel el mateix 12 de desembre, festa de la Mare de Déu de Guadalupe. El mateix dia, quan el seu estat havia empitjorat, un sacerdot li va demanar si desitjava tenir davant una imatge de la Mare de Déu de Guadalupe; el Pare li va respondre que no calia, perquè no podria veure-la. Però va afegir que de totes maneres la sentia molt propera. Deixem en mans de la Mare de Déu, *spes nostra*, esperança nostra, la nostra pregària per Mons. Xavier Echevarría, mentre donem gràcies al Senyor per haver-nos donat a aquest pastor bo i fidel.

[1] *Camí*, 961

[2] *Converses*, 70

[3] Concili Vaticà II, Decret *Presbyterorum Ordinis*, n. 5

[4] Francesc, Carta apostòlica
Misericordia et Misera, n. 2.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/homilia-de-mons-
ocariz-funeral-xavier-echevarria/](https://opusdei.org/ca/article/homilia-de-mons-ocariz-funeral-xavier-echevarria/)
(27/03/2026)